

nis parvâ colligitur in cornuâ. Et sarmenta quòque in merce sunt. Amputatio ipsa furculusquè venit intra quintum demum annum. Xylobalsamum vocatur & coquitur in unguentis. *Præcipua gratia lacryma est, secunda semini, tertia cortici, minima ligno.*

§. IX. In ordinem ut redigamus negotium, describemus eum Dn. D. Döringio balsamum; *arbusculam viticosam, altitudine ligustri vel cytisi, foliis paucissimis, rutæ proximis, colore ex viridi & albicante misto, perpetim virentibus, ramulis longis gracilibusq₃, moderate crassitie, gummosis, digito pertinaciter adhaerescantibus & flore albo, exiguo quidem, sed summè odorato constantem.* Arbuscula quòd dici queat, ex eo claret, quoniam extra Arabiam etiam, ipsius proceritas *intra trina* (Plin. bina solummodò definit) *cubita subsistat*; in Arabiâ verò, ad Cytisi Therebinthi altitudinem vel paulò altius assurgat, teste, apud Alpinum, *Abdellâ*. Turpiter autem *Justinus* erravit, qui Piceæ arbori, Balsamum assimilavit. Viticosam esse, ramuli viticosi ac sarmentosi, & vitium more tonsiles quotannis, probant. Si quis proximè ejus describere foliâ velit, *amaracum* cogitet. Verè enim Pausanias: *balsamum foliis Amaracinis esse*, scripsit; sed hæc tamen non de illis balsamî intelligenda seminibus sunt, quæ bina folia viti non absimilia habent, verùm quæ post hæc, tria, quatuor vel quinque, sine ordine protrudunt. Variat nimirum pro ætate, foliorum & numerus & habitudo. Series foliorum illa ferè, quæ in rosis, fraxino, nuce & similibus deprehenditur arboribus. D. Döringius scribit: *Extimam alam sine pari occupat folium, cæteris grandius: ab hoc reliqua sequuntur, nervo utrinque insistentia, sensim minutiora, ut in ruta.*

§. X. Liquor ipse Balsamæus, Therebinthinæ instar flavus, fragrantissimique, sed tamen ob spirituositatem citò exhalantis est odoris, saporis subamari; sudans ex arbusculæ tum fruticibus, juxta corticem, leviter convulneratis, tum ex ramusculis amputatis. Inter olea universa nobilissimum, totoque decantatum orbe: utpote quod vires habeat abigendis morbis tam internis quàm externis, nulli secundas medicamini. Vulneribus, febricitantibus, phtificis, asthmaticis & quibus non aliis sive morbis sive morbidis medetur? *Conf. Schröder in Pharm. med. Chym. lib. 4. class. 2. p. 185.* Guttula aquæ tepidæ si immitatur,

per